

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **L. V.**
t. č. Věznice Plzeň, Klatovská 202, 306 35 Plzeň

proti
žalovanému **Okresní soud v Opavě**
sídlem Olomoucká 297/27, 746 77 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2019, č. j. EP 60/2017, ve věci žádosti
o zastavení daňové exekuce

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 8. 4. 2019 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. EP 60/2017 ze dne 14. 2. 2019, jímž byl dle § 181 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění
pozdějších předpisů (dále jen „d. ř.“), zamítnuta žádost žalobce o zastavení exekuce, nařízení exekučním příkazem č. j. EP 60/2017 ze dne 23. 3. 2017.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že napadeným rozhodnutím byl nesprávně poučen o tom, že proti uvedenému rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné. Ačkoli § 181 odst. 4 uvádí, že proti rozhodnutí dle odst. 3 (mj. o zastavení daňové exekuce) nelze uplatnit opravné prostředky, žalobce má zato, že napadené rozhodnutí pod hypotézu uvedeného ustanovení nespadá. Při jeho interpretaci je nutné se nejdříve zabývat dopady novely daňového řádu č. 458/2011 Sb., kterou s účinností od 1. 1. 2014 byla do § 181 odst. 3 daňového řádu vložena věta: *„Rozhodnutí o zamítnutí návrhu na odložení nebo zastavení daňové exekuce se doručuje pouze návrhovateli“* na možnost uplatnění řádného opravného prostředku. Z důvodové zprávy přitom vyplývá, že cílem zákonodárce bylo odstranění pochybností ohledně toho, komu je zapotřebí doručovat rozhodnutí o zmítnutí návrhu na odložení nebo zastavení daňové exekuce. Je tedy zřejmé, že nebylo vůlí zákonodárce měnit stávající stav, pokud se týče možnosti využití opravného prostředku. I nadále je tedy dle krajského soudu nutné rozlišovat mezi pozitivním rozhodnutím a negativním rozhodnutím o návrhu na zastavení daňové exekuce. V případě pozitivního rozhodnutí se uplatní § 181 odst. 4 daňového řádu, neboť nebude splněna již základní podmínka pro uplatnění řádného opravného prostředku, a sice podmínka subjektivní legitimace. Charakter pozitivního a negativního rozhodnutí o návrhu na zastavení daňové exekuce je však odlišný. Možnost podat řádný opravný prostředek proti rozhodnutí o zastavení exekuce je podle § 181 odst. 4 daňového řádu daňovému dlužníku odňata pouze v případě pozitivního rozhodnutí o zastavení daňové exekuce. Ke shodným závěrům došel i Nejvyšší správní soud, který v rozhodnutí ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 Afs 14/2012-24. Žalobce si je vědom, že Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí posuzoval stav před novelou daňového řádu č. 458/2011 Sb., nicméně cílem novely bylo toliko upravit postup při doručování. S ohledem na subsidiaritu soudního přezkumu správních rozhodnutí má soud za to, že oblast možností uplatnění řádného opravného prostředku novelou dotčena nebyla. Závěry vyslovené v citovaném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu proto plně dopadají i na nyní přezkoumávanou věc.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 7. 6. 2019 navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 22. 11. 2018 návrh na zastavení exekuce, vedené na základě exekučního příkazu č. j. EP 60/2017 ze dne 23. 3. 2017, vzhledem k tomu, že není ve výkonu trestu odnětí svobody pracovně zařazen. Vzhledem k tomu, že žalobce nedoložil, že nebude po celou dobu výkonu trestu (jehož konec je stanoven na 16. 3. 2020) pracovně zařazen, jeho návrhu nebylo vyhověno. V napadeném

rozhodnutí byl poučen, že proti němu nelze uplatnit opravné prostředky dle § 181 odst. 4 d. ř. ; je však proti němu přípustná žaloba ve správním soudnictví.

6. Podle ust. § 181 odst. 3 d. ř. rozhodnutí o odložení, jakož i o pokračování v odložené daňové exekuci, nebo rozhodnutí o zastavení daňové exekuce se doručuje všem příjemcům exekučního příkazu. Jde-li o částečné zastavení daňové exekuce, doručuje se rozhodnutí pouze dlužníkovi a plátcí mzdy, poskytovateli platebních služeb nebo jinému poddlužníkovi (dále jen „poddlužník“), kterého se částečné zastavení týká. Rozhodnutí o zamítnutí návrhu na odložení nebo zastavení daňové exekuce se doručuje pouze navrhovateli.
7. Podle ust. § 181 odst. 4 d. ř. nelze uplatnit opravné prostředky proti rozhodnutím podle odstavce 3.
8. Výklad vzájemného vztahu obou ustanovení s ohledem na negativní rozhodnutí o žádosti o zastavení exekuce, jak ho podává žalobce, je krajskému soudu již z dřívějšíka znám. Nicméně tento výklad neobstojí, neboť Nejvyšší správní soud zaujal výslovně výklad jiný. V rozsudku č. j. 6 Afs 185/2016-37 ze dne 18. ledna 2017 uvedl, že „z výše citovaných ustanovení daňového řádu (tj. § 181 odst. 3 a 4 d. ř.) jednoznačně vyplývá, že pokud stěžovatel podal žádost o odložení nebo zastavení daňové exekuce po 1. 1. 2014 (...), a žalovaný tuto žádost zamítl, jednalo se o rozhodnutí obsažené ve výčtu v ustanovení § 181 odst. 3 daňového řádu, proti kterému nelze v souladu s ustanovením § 181 odst. 4 daňového řádu uplatnit opravné prostředky. Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 14/2012, kterého se stěžovatel v tomto směru dovolává, se vyjadřoval k jiné právní úpravě, neboť v předchozím znění daňového řádu nebylo rozhodnutí o zamítnutí návrhu na odložení nebo zastavení daňové exekuce uvedeno v taxativním výčtu ustanovení § 181 odst. 3 daňového řádu.“ Opravné prostředky dle § 181 odst. 4 d. ř. jsou tak po 1. 1. 2014 vyloučeny jak u pozitivního, tak u negativního rozhodnutí o žádosti o zastavení exekuce.
9. Poučení o nepřípustnosti opravných prostředků v rámci daňového řízení, jehož se žalobci v napadeném rozhodnutí dostalo, tak bylo správné.
10. Z těchto důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnul.
11. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 4. února 2020

Mgr. Jiří Gottwald

Shodu s prvopisem potvrzuje

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje